

Подготовка за Превземане на Земята
от Рик Джойнър
13 юни, 2005

Преглеждайки накратко това, което покрихме по-рано в това изучаване, след като Павел изброява преживяванията на Израел в пустинята, ние четем: "Тези неща им се случиха за пример, и те бяха написани за наше наставление, върху които са дошли краищата на вековете" (1 Кор.10:11). Това прави ясно, че всичко, което се случи на Израел беше библейски модел за това, което ще се случи на събранието на Бог в края на века. Църквата е следвала отблизо същият този модел. Сега, след векове на скитане в пустинята, църквата е уверена да прекоси Йордан и да започне да завладява своята Обещана Земя точно както направи Израел. Успеха на Израел ще бъде модел за нашият, и техните грешки могат да ни помогнат да не правим като тях.

След като преминаха реката, всички, които не бяха обрязани в пустинята трябваше да направят това преди да могат да отидат да притежават своето наследство (вж. И. Н.5). Това представлява отрязването на плътта или на плътската природа, което е причината защо паркирахме тук за известно време за да изучаваме делата на плътта описани в Гал.5, и сега тези неща също трябва да бъдат махнати от нашия живот, ако ще "наследим Божието царство."

В Галгал, на Ерихонското поле, Израел бяха смирили и направени слаби в очите на техните врагове. Това е, през което църквата е преминала по много начини. Духовното обрязване на църквата е било изложено за света, и църквата е била направена да изглежда слаба. Чрез паденията на някои много видими служение, и такива неща като сексуалните скандали в католическата църква, църквата може да изглежда като истинска каша, но тя скоро ще се издигне като мощна, завладяваща армия.

Някои са се чудили дали излагането на тези грехове наистина е бил съдът на Господа на Неговото домочадие защото то е идвало предимно от светската медия. Един от основните принципи, на който учи Стария Завет е, че Господ често използва езическите нации около Израел за да дисциплинира Своя народ. Той не се е променил и ние можем да очакваме все още да върши това. Обаче, точно както Господ после съди езическите нации за това, че са достатъчно самонадеяни да докосват Неговия народ, това отрезвяващо изучаване е за да видим какво се случва на тези, които самонадеяно докосват Неговия народ днес.

Това води до друг добър въпрос. Защо Господ съди езичниците за това, че докосват Неговия народ когато те в същност вършат това за Неговите цели? Първо, Господ използва обстоятелствата на този свят и дори дявола за да извърши Своите цели. Злото намерение на дявола да унищожи Исус работеше в плановете на Бог, но дявола все още претърпява своето осъждане, и същото е и за тези, които са докосвали Неговия народ. Езичниците възнамеряват да съдят грешките на християните защото това им помага да се чувстват оправдани в собствения им бунт и грях. Господ понякога ще използва такива хора за да донесе корекция за Своите хора, но Той също няма да остави и тях ненаказани.

Много християни стават обезсърчени от публичните откривания за неправилното поведение в църквата, особено когато това идва чрез лидери на църквата. Аз също често срещам хора, които започват да отстъпват когато се случва това. Обаче, зрелите и проникателните не се обезсърчават от тези откривания. Това не означава, че е правилно да се радваме на разобличаването и унижението на братята и сестрите в Христос или на проблемите, които те са причинили на цялата църква. Но това ще бъде най-страшното нещо в света за нас, ако съгрешаваме и продължаваме с това. Както е казано ясно в Евр.12, Господ дисциплинира Своите деца, и ако сме без дисциплиниране тогава ние не сме Негови деца.

Такова дисциплиниране идващо върху църквата е било доказателство за Божията любов към нас, включително към тези, които са били публично изложени, а не за Неговото отхвърляне.

Ако сме толкова закоравели в нашия грях, че Господ трябва да го направи публично за да вземе вниманието ни, тогава ние трябва да бъдем благодарни, че Той ни обича достатъчно за да не ни позволява да продължаваме с това. Въпреки това, след болката в Галгал ние трябва да имаме решителността никога да не искаме да минаваме през това отново! "...Тези, които вършат такива неща няма да наследят Божието царство" (Гал.5:21), а ние искаме да отидем до завладяването на нашето наследство, което е Неговото царство.

Точно след обрязването, Израел празнуваха Пасхата и Празника на Безквасните Хлябове, който е свързан с Пасхата. Беше им заповядано да празнуват това всяка година за да си напомнят за Източника на тяхната свобода, Агнето. След суровата болка на нашето духовно обрязване и отрязването на плътската природа, ние, също, ще бъдем склонни да бъдем себе-центрирани, фокусирайки се на себе си и на нашите слабости, и ние също ще трябва да бързо да обърнем вниманието си обратно към Господа, "Христос нашата Пасха."

Както може да сте ни чували да казваме или да пишем често, идва голямо обръщане към кръста в християнството. Истинското християнство е живот на жертва, да вземаме кръста си ежедневно. Обаче, ако станем повече фокусирани на нашия кръст отколкото на кръста на Христос, не само ще отворим вратата за демоничния религиозен дух, но ние се установяваме за краен провал.

Когато Господ обрязва нашата плът, ние трябва да се фокусираме на тази работа и да позволим на благочестивата скръб за нашите грешни пътища да има своя очакван резултат. Обаче, ние трябва бързо да превъзмогнем това и да вземем вниманието си от себе си и да го поставим на Него. Самото освобождение от нашите грешни пътища не идва просто от виждане на собствените ни зли пътища; ние тогава трябва да гледаме славата Му и да бъдем променяни в Неговия образ от слава в слава (вж. 2 Кор.3:18).

Веднъж когато истински видим славата на Господа, всяка човешка слава ще изглежда незначителна. Нашите дела и постижения винаги ще бледнеят пред светлината на това, което Той е направил. Когато наистина сме видели кръста на Христос, ние няма да бъде склонни да се прославяме в собствените си жертви, но ще виждаме всяка жертва изисквана от нас като малка и ще бъде велика почит да направим това заради Неговото име.

Много от ученията и движенията за себе-усъвършенстване в църквата са извършили добри неща за хората, помагайки на някои да станат по-плодоносни в техния живот. Служения, които са посветени на вътрешно изцеление също са помогнали на някои. Обаче, начина, по който някои от тези учения са насърчавани и практикувани в действителност не изцелява никого, но по-скоро води християните в черна дупка, от която малцина някога избягват. Само защото нещо претендира, че е съсредоточено на Христос не означава, че е така.

Неотдавна попитах един хирург за неговото мнение за това колко действително съвременната медицина разбира човешкото тяло. Неговия отговор беше, че най-големите експерти в техните области имат около 35% в най-добрия случай. Ние можем да благодарим на Господа за това, че разбираме дори и това и за това как съвременната медицина помага на хората, но ние също трябва да знаем техните настоящи ограничения, а те са значителни. Ние бихме били много глупави да позволим на един аматьор да копае в нашите тела опитвайки се да открие някакви неща.

Във връзка с това как работят нашите умове, дори най-малкият процент от това се разбира от най-великите професионалисти. Също изглежда, че човешкият ум е дори

по-крехък и лесно нараним отколкото тялото. Обаче, има движения и учители, които се стремят да освободят множества съветници аматьори в тялото на Христос за да извършват операции в умовете и душите на християните. Те често правят това като копаят в човешката душа както един хирург аматьор се опитва да открие неща, които той разбира много малко. Резултата от това е бил катастрофа за мнозина, увреждайки ги далеч по-лошо отколкото са били когато са започнали.

Това не означава, че ние не се нуждаем от съветване, тъй като това ще бъде специална област в църквата и основа за истинското пасторално служение. В моите 35 години като християнин, аз все още трябва да срещна някой, който чувствам, че наистина му е било помогнато от съветници аматьори или "вътрешно изцеление." Срещал съм мнозина, които чувстват, че изглежда са били по-добре за кратко, но после изглежда неминуемо са се придвижили обратно в едно дори по-лошо състояние на себе-центричност и постоянно опитване да определят себе си. Обаче, аз вярвам във вътрешното изцеление, и съм бил свидетел на много крепости да бъдат разрушавани чрез пророческо откровение, но никога не съм виждал истинското нещо да отнема повече от два часа в най-добрия случай. Хората могат да се пристрастят към съветване много бързо защото то успокоява тяхната себе-центрираност. Глупост е да се опитваме да възкресяваме "старият човек" и да го изцеляваме. Старото себе трябва да бъде разпънато и да бъде погребано, и ние трябва да го махнем. Опитването да се изцели стария човек е като да се бие изцапаното бебе. Нашето духовно разпъване е съществено; плътската природа трябва да бъде отрязана, но после ние трябва да бъдем изцелени като се обърнем обратно към Господа и Неговия кръст и се придвижим напред за да завладеем нашите обещания.

Ние трябва да се научим да пазим себе си от всяко учение или служение, което ни прави повече фокусирани на нашето себе отколкото на Христос. Много от тези учения, които могат да бъдат главно разсейване имат много истина в тях, и аз никога не съм срещал някой, който да ги поддържа и да не е бил истински заинтересован в това да помага на хората. Обаче, ние трябва сериозно да изследваме плода дори на най-професионалните служения за съветване и дори повече на аматьорските. Те могат да бъдат опустошителни в това да отвличат вярващи от истинския път на живота – познаването на Самият Господ.

Повечето от нас все още имаме няколко стотин неща неправилни в нас. Това е стратегията на дявола да ни държи фокусирани на всички тях в един момент, занимавайки ни толкова тънко, че ние сме изтощени и лесно поразени. Това е една част от стратегията на дявола за "изтощаването на светиите." Това е мрежа, от която малцина могат да се освободят когато веднъж бъдат уплетени в такова "себе-усъвършенстване." Ние не се нуждаем от себе-усъвършенстване – ние трябва да бъдем трансформирани от Светия Дух. Ние не можем да определим себе си, но трябва да разчитаме на Светия Дух да направи това. Начина, по който Той почти винаги работи е да се фокусира на едно или може би две неща в един момент. Когато спечелим победа в това единствено нещо, то е насочено да прелее в победа също и във всички други области.

Нашата победа над нашата плът няма да дойде от носенето на нашия кръст. На нас ни е заповядано да носим кръста си с цел да полагаме живота си заради другите, а не заради себе си. Освобождението от нашите грехове, което ще получим ще дойде единствено от кръста на Исус. Той е Единствения, към който трябва да гледаме за нашето изкупление и за нашето освобождение от греха. Пътят към истинското освобождение не идва като се фокусираме на това, което е неправилно с нас, но като се фокусираме на славата на Господа, която ще ни трансформира. Ние трябва да виждаме това, което не е наред с нас за да имаме благочестивата скръб за греха, която е доказателството за истинско покаяние. Но после ние трябва да обърнем вниманието си към единствения лек за греха, кръста на Христос, и единственото освобождение от греха, което е да гледаме Неговата слава и да бъдем променени от нея.

След като направихме изучаването за делата на плътта, имаше мнозина, които ми казаха колко са били обвинени, точно както и аз бях докато пишех за тях.

Обвинението е работа на Святия Дух и е доказателство, че Той работи в нас. Обаче, за да има обвинението своите подходящи резултати, ние трябва да продължим със снабдяването. Това е, което ще изучаваме след това. Когато Израел прекоси Йордан, веднага манната спря и те започнаха да живеят чрез плодовете на земята. По тази причина ние ще отделим малко време да изучаваме също и плодът на Духа. По много начини, възкресението на Исус Христос е първите плодове на Обещаната Земя, и ходенето в Неговата възкресенска сила е доказано не само чрез силовите дарби на Духа, но също и чрез плода на Духа в нашия живот.